

Resebrev från Rolf Svanström Zambia 2006

Mindolo 28/10

Hej

Det är lördageftermiddag och jag har fått tid att skriva till. Allt har gått i ett sen jag kom, med möten och samtal av olika slag. Igår var det avslutning av det akademiska året och idag pustar alla ut. Jag var inne i stan (Kitwe) och handlade lite dricka och kex. Åkte taxi. Kostar 15.000 Kwacha dvs 30 kr en väg. Ungefär som bussbiljetten i Uppsala. Har läst och sovit lite och nu när temperaturen sjunkit under 30 grader orkar jag skriva. Man blir så trött av värmen, förmodligen 35+ mitt på dagen.

Bor i ett parhus med två lägenheter (jag bor i den högra) bestående av två sovrum, vardagsrum med kitchenette och badrum. Standarden OK t o m sängen och myggnätet är schyssta.



Jag äter alla mina mål i kantine. Matsedeln varierar mellan segt kött, små kycklingbitar eller beniga fiskstycken som serveras med nchima eller ris och grönsaker till. Dricker te med kex och ost hemma som mellanmål och omväxling. Aptiten är inte så stor, det är för varmt och maten är inte så lockande. Kanske går jag ned i vikt.

Hade första mötet med Swezam Youth Rights Information Centre (YRIC) projektgrupp i onsdagsförmiddag. Det var delvis samma personer som ifjol men några var utbytta t ex Tasila som är tjänstledig för studier i Costa Rica. Mötet hölls i YRIC rummet. Här har Anna sitt kontor och här träffas Youth Club två gånger i veckan, onsdag och fredag eftermiddag. YRIC projektet går bra men en del aktiviteter är försenade eftersom Mindolos cash flow har varit problematiskt. Man har lånat YRIC pengar för att kunna betala löner etc. Orsaken är att flera organisationer som ger studenterna stipendier är sena med sina utbetalningar. Nu säger man att man fått in pengar så YRIC aktiviteterna kan utföras. Dessutom ska man upprätta ett separat bankkonto för YRIC så att projektets pengar blir mer skyddade.



På onsdagseftermiddagen var jag med på ungdomsklubbens möte. Fjorton elever från tre secondary schools i åldrarna 16-18 år var närvarande. Det här var deras första formella möte med vald styrelse, en person från varje skola, ordförande och sekreterare. De var roligt att se med vilken energi och glatt humör man jobbade tillsammans och försökte tillämpa de mötesregler Anna tränat dom i. Man har fått en egen liten budget för 2006 på 300 USD för att bekosta det man vill göra.



Tidigare hade man bestämt att man ville göra en studieresa till Dag Hammarskjöld crash site och nu försökte man bena upp vad som måste göras för ett genomföra den och utse ansvariga för resp. aktivitet. Det ska bli spännande att se hur det går. *(Det gick bra . Besöket genomfördes 11/11)*

Anna och Linda (bibliotekarie) har undervisat ungdomarna i computer literacy och det mottogs mycket positivt. Idag var det utdelning av certifikat och hedersgästen från Sverige dvs jag fick utföra den högtidliga akten. Ungdomsklubben har kommit igång på allvar och jag tror att vi ska koncentrera våra resurser på att utveckla den vidare. Kanske starta fler klubbar också för yngre åldrar. Anna berättar att ofta kommer yngre flickor (12-13 års ålder) in till centret och vill göra någonting men Anna har inte tid. Hon är engagerad i flera olika saker har till och med undervisat studenterna och satt betyg. Hon trivs mycket bra, har flera kompisar. Jobbar med den öppna dörrens filosofi, är mycket social och får därigenom mycket kontakter men också mycket att stå i.



Danial Lakso (i 30 års åldern) från Forum Syd kontoret i Lusaka kom upp på onsdag eftermiddag och deltog också i ungdomsklubbens möte. Han bodde i min lägenhet och vi hade trevliga och givande samtal. Anna kommer att engagera honom i ungdomsklubben för att prata om utbildning i ledarskap och mötesteknik. Vi besökte också CHEP, en framgångsrik NGO på HIV/AIDS kontoret, som verkar genom kapacitetsbyggande och nätverkande. De och en associerad ungdomsorganisation YAN kommer också att medverka i ungdomsklubben. Vi kommer att kontakta SCC studiecirkelcenter i Lusaka och be dem hjälpa oss att introducera studiecirkelmetodiken för ungdomsklubben. Ja, det finns många kul idéer och uppslag och några går kanske att genomföra. Ju mer jag tänker på det ju mer övertygad blir jag att vi kan göra den bästa insatsen för ungdomar genom att satsa på ungdomsklubbar. En nyckelfråga är hur vi löser problemet med kontinuitet på ledarsidan. Vem ska ta över när Anna åker hem? Kanske kan vi anställa en lokal "volontär" med projektpengarna?



På torsdag var det styrelsemöte för Mindolo Ecumenical Foundation och vi tre svenskar satt med på observatörsbänkarna längst bak. Det blev en maratonföreläsning från 09.00 till 14.00 då vi fick lunch. Vi lärde oss mycket om Mindolos organisation och situation, framför allt från det fina skriftliga materialet de delade ut. Lägga märke till det blå chitengetyget. Det specialtillverkades till Dag Hammarskjöld minneshögtiden och används som bordsdukar och klänningstygg.

Så var det dags för den stora avslutningsdagen av det akademiska året. 50 studenter som antingen läst en 9-månaders diplomakurs eller en 3-månaders certifikatkurs skulle få sina betyg under högtidliga former. Man lägger ner mycket möda på att utforma ceremonielet och hade till och med en generalrepetition dagen före. Podiet med skolledning, styrelsemedlemmar och guest of honour är placerat under en permanent takkonstruktion. De andra deltagarna sitter under tillfälligt resta tält. Nödvändigt att sitta under tak när solen steker obarmhärtigt.

Vi svenskar fick sitta bland inbjudna gäster till höger om podiet, förmodligen den näst finaste placeringen.



Det började med att vi gäster fick sätta oss. Efter en dryg halvtimmes väntan kom processionen med en sjungande och trummade dansgrupp i spetsen. Sen följde skolledningen med guest of honour samt lärare och elever för de olika utbildningsprogrammen. När alla tagit plats öppnades mötet med bön, välkomsttal, tal hit och dit samt lite underhållning av en annan lokal sång- och dansgrupp. Så småningom var det dags för de olika programmen att presentera vad de hade sysslat med. Det gjorde man antingen på det konventionella sättet genom att läsa upp ett tal eller på det mer dramatiska sättet att spela upp en liten pjäs. Och det gjorde man skickligt och med mycket humor

Så kom det högtidliga utdelandet av diplom och certifikat. Diplomstudenterna var utstyrda i mantlar och akademiska hattar. Engelskt så det förslår och förmodligen väldigt obekvämt i värmen men stiltigt och högtidligt. Det var med stor glädje och tacksamhet man tog emot sina betyg och mycket puss- och kramkalas efteråt med ditresta familjemedlemmar, vänner och kurskamrater.



Idag lördag reste de flesta hem men några är kvar till på måndag. Det märks att Mindolo är ett pan-african college på resmålen – Senegal, Angola, Congo, Zimbabwe, Malawi, Kenya, Tanzania, Ghana och Myanmar (Burma)!? Stillheten sänker sig över Mindolo, märks inte minst i kantine. På tisdag blir jag väl nästan ensam där.

Nästa vecka ska jag sätta igång med review arbetet på allvar. Träffa Director Thomas, Dean Michael, kursledare June, Sharon och Roland, kamrer Tyson, bibliotekarie Linda för att få information och bearbeta dem inför projektmötet på onsdag förmiddag. Jag vill få med dem på min och Annas linje att fokusera på ungdomsklubbar.

Man har kurser i engelska för invandrare. De som kommer från portugis- och fransktalande länder kan ju vanligtvis inte engelska när de kommer hit. De kommer ett par tre månader innan den ordinarie kursen startar och börjar sin engelska utbildning. När de lämnar Mindolo har de förutom sitt huvudprogram också tillägnat sig engelska. Starkt gjort. Jag har pratat ganska mycket med en kille från Senegal som kom tre veckor innan ordinarie kursstart. Han berättade att efter dagens undervisning gick han till biblioteket varje dag och läste engelska böcker, helst i filosofi eftersom han var utbildad filosof, med lexikonet bredvid sig. Det var tufft sa han men det gick.

Hoppas jag har kunnat fömedla lite av det jag har upplevt. Jämfört med tidigare besök är inte känslintrycken så starka utan den intellektuella sidan dominerar. Är förmodligen inte någon nackdel för arbetsresultaten och realismen i framtidsbedömningar.

Klockan har hunnit bli halv åtta. Det är mörkt ute men fortfarande varmt. Cikadorna och grodorna väsnas. Underbara ljud. Jag ska sätta mig på verandan, fortsätta läsa på min bok "Den amerikanska flickan" och ta mig en Mosi som jag köpte idag. I morgon tar jag en promenad runt området efter frukosten halv åtta. Tänker förbereda mig för veckans review ett par timmar. Sen åker jag och Anna till en lodge i närheten för att äta buffélunch och simma. På kvällen blir det väl mer läsa och kanske skriva.

Med zambiska svettiga hälsningar
Rolf